

nen under Nr. 2—4 opførte Sager genoptoges.

Hvidberg:

I sit første Indlæg under Debatten i Formiddag udtalte den højtærede Kirkeminister, at naar den store Kommission ikke havde kunnet ende sit Arbejde paa nogen tilfredsstillende klar Maade, var der heller ikke noget Haab om, at et nu nedsat kirkepolitisk Udvalg kunde vinde frem til noget klart Resultat, og han mente heller ikke, der var Grund til at tro, at et saadant kirkepolitisk Udvalg vilde kunne blive færdigt i Aar, og den højtærede Minister talte om, at Sporene skræmmer. Ja, jeg vil nok indrømme, at der siden det Tidspunkt midt i Januar Maaned ved første Behandling, da jeg fremsatte Forslag om noget saadant og omtalte det første Gang, er indtraadt en betydelig Forsinkelse paa adskillige Maaneder, men jeg vil gøre opmærksom paa, at den bærer hverken mit Parti eller jeg Ansvar for. Nu kunde man saa tænke sig, da denne Forsinkelse er indtruffet, at man saa kunde give et saadant kirkepolitisk Udvalg et halvt Aars længere Respit til at arbejde med disse Ting. Jeg synes, det beror paa en mærkelig Tankegang hele Tiden at henvise til, at naar det Udvalg dengang ikke kunde blive færdigt, saa vil heller ikke et nu nedsat Udvalg kunne blive færdigt. Man kan da ikke se bort fra, at dette kirkepolitiske Udvalg dengang virkelig udførte et mægtigt Arbejde, og at det afgav en meget lærerig og betydelig Betænkning. Der er altsaa i Virkeligheden gjort et stort Arbejde, et stort Forarbejde, paa en hel Række Omraader, og Spørgsmaalet er nu, om ikke Tiden er blevet moden til, at man kan benytte disse Forarbejder til at drage en anden Konsekvens end den, man drog dengang, føre disse Forarbejder frem til et andet Resultat, end man dengang formaaede.

Med Hensyn til vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen fremsatte den højtærede Kirkeminister nogle Bemærkninger til mig, som jeg gerne vil have Lov til at karakterisere som mindre betænksomme. Den højtærede Kirkeminister erklærede, at dette var et Forsøg paa at pakke Spørgsmaalet ned i en Kommission og lade det ligge der, til der var kommet bedre Tider. Den højtærede Minister talte om, at han kunde forstaa, at man enten kunde sige ja eller nej i denne Sag om kvindelige Præster, begge Standpunkter kunde han respek-

tere. Men hvis man gaar hen og udskyder Sagen, nu da Spørgsmaalet er aktuelt, saa indtager man — saadan maa jeg forstaa den højtærede Kirkeminister — et Standpunkt, som ikke kan respekteres. Jeg maa dertil sige, at dette, at det ikke skulde være rigtig respektabelt at udskyde en Sag, som virkelig er aktuel, synes jeg, den højtærede Minister skulde have tænkt paa for 3 Maaneder siden. Første Behandling af Sagen fandt Sted, jeg tror, det var den 10. Januar eller deromkring, og hvem er det egentlig, der har sat sig paa denne Sag, saa den ikke er kommet videre? Jeg synes oprigtigt talt, at det ikke er særlig heldigt at indføre Begrebet Respekt i denne Forbindelse, og jeg kan i alt Fald sige med Oprigtighed, at der aldrig i det Forslag, jeg her har fremsat om en Dagsorden, fra mit Partis Side har ligget en Hensigt i Retning af at ville forsinke eller sylte Sagen. Jeg er ikke bange for Sagen, og jeg er heller ikke bange for at vedstaa mit Standpunkt i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde, at denne Sag ikke vedrørte Kirkens indre Liv, eller rettere udtrykte det saadan, at det er tvivlsomt, om denne Sag vedrørte Kirkens indre Liv. Der er netop det alvorlige ved det, at det er tvivlsomt. Jeg søgte ved en lang Redegørelse under første Behandling at paavise, at det var næsten umuligt at komme til Klarhed over, hvorvidt det var et indre Anliggende eller ikke, og nu indrømmer det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at det er tvivlsomt, men det er i alt Fald et Faktum, at det føles som et dybt Indgreb i Kirkens indre Liv af Tusinder af Mennesker i dette Land, og det er ogsaa et Faktum, at det er en Sag, som vedrører Kirkens Ordination, som i alt Fald er et indre Anliggende.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. Juul, som talte om Adressen fra de 500 Præster og den Tone, hvori dette Aktstykke var holdt — han sagde, at deraf kan man se, hvad der vil komme ud af det, hvis vi faar en Kirkeforfatning —, at det er interessant at se det ærede Medlem optræde som Profet og Spaamand, for hvad ved det ærede Medlem Hr. Juul om, hvem eller hvor mange af disse 500 Præster der faar nogen Indflydelse paa, eller bliver Medlem af det fælles folkekirkelige Organ, som vi efterlyser, om overhovedet nogen af dem kommer med i det. Altsaa — dette Reskript, dette Dokument paa den ene Side og vort